

KáZsé *Egész Könnyű*

Az SzSzSzI Kossuth Zsuzsanna Tagintézményének lapja

III. évfolyam, 3-4. szám
2013 december - „Téli másfeles”

A szerkesztők

Előző számunkban bemutatkoztak a szerkesztők, de nem mindannyian. Következzen munkatársaink „leleplezésének” második része.

Fekete Zsófia vagyok, a 11.c osztályba járok. 9. osztály óta vagyok tagja a szerkesztőségnek. Különböző illusztrációkat, rajzokat készítek. Nem túl megerőltető ez a „munka” számomra, hiszen amióta az eszemet tudom, firkálok. Nem is tudnék enélkül létezni. Nagy álmom, hogy egyszer patológusként dolgozhassak, remélem, nem csak álom marad.

Csongrádi Beatrix vagyok, 12.a osztályos tanuló. Hogy miért akarok benne lenni az újságban? Mert nagyon szeretem azokat a dolgokat, amelyek a médiához kapcsolódnak, így természetesen az újságírást sem hagynám ki. Elsősorban is szeretném az újságban a verseimet megjeleníteni, aztán ha lehet, interjúkat készíteni. Hobbim ezen kívül a gitározás, a beatbox, és szinte minden, ami a zenével kapcsolatos.

Sziasztok! **Kovács Karolina** vagyok, 10.a osztályos. Azért jelentkeztem a sulijújsághoz, mert érdekel a rajzolás és az újsággal kapcsolatos dolgok.

Vincze Dóra vagyok, a 10/c-be járok. Decembertől dolgozom az újság szerkesztőségben. Többféle téma érdekel, különösen a divat. Ebben a számban a magas sarkú cipőkről írok az újságnak.

Szavaloverseny

Január 22-én, a magyar kultúra napján, 14.30-tól iskolai szavaloversenyt rendezünk.

A versenyre olyan költők verseivel nevezetek, akik szegedi születésűek, vagy életük során rövidebb, hosszabb ideig városunkban éltek.

Jelentkezni lehet Gera Csilla tanárnőnél, vagy magyar nyelv és irodalom tanáraitoknál, akik segítenek majd a felkészülésben, de lehetőségetek van a gyakorlásra Kovács Zoltán tanár úr szóbeli versenyfelkészítő óráján is.

A leendő versenyzőknek sok sikert kívánunk!

Tartalom

Be mutatkoznak a szerkesztők.....	2. oldal
Versmondó verseny felhívása.....	2. oldal
Közfoglalkoztatottak tanfolyamai.....	3. oldal
Nyílt nap.....	6. oldal
Gratulálunk! – Stilisztverseny.....	7. oldal
Gyárlátogatás a Vektor Kft.-nél.....	8. oldal
ANTHEM MADE, Tűsarok.....	10. oldal
Irodalmi sarok.....	11. oldal
Hi mi tsu - folytatásos regény 3. rész	12. oldal
Az aranyvirágcserep.....	13. oldal
Interjú Lukács Sándorral.....	14. oldal
Handout interjú.....	16. oldal
Moziajánló.....	18. oldal
Képregényfesztivál.....	19. oldal
Dánia.....	21. oldal
Színes - AIDS-plakátok.....	23. oldal
A bukásról 2.....	24. oldal
Aranyköpések.....	24. oldal
Olvasonapló rovat.....	25. oldal
Egészséges életmód vetélkedő.....	26. oldal
Kazinczy, Álljunk meg egy szóra!.....	26. oldal
Az AIDS-vetélkedő eredménye.....	27. oldal
Idegen nyelvi szépírási verseny... ..	27. oldal
Vöröskeresztes gyűjtés.....	27. oldal
Városi országismereti vetélkedő.....	28. oldal
A Születés Hete.....	29. oldal
Hírek, mediainlabda-dobó verseny..	30. oldal

Biztosan mindenki tapasztalta, hogy december 2-ától az iskolában jelentősen több tanuló képzése zajlik, mint eddig. Ennek oka az, hogy részt veszünk a TÁMOP 2.1.6-os pályázatban, amelynek keretében, A közfoglalkoztatottakról szóló, 2011. évi CVI törvény és a Munka Törvénykönyve által előírtak szerint megszerveztük a közfoglalkoztatottak téli oktatásának öt tanfolyamát. A képzés szervezéséről és tapasztalatairól Dr. Majsáné Iván Gizellát kérdeztük.

– Ez az öt tanfolyam váratlan helyzet elé állította az iskolát. Mikor kezdődött a szervezés?

– November 21-én tudtuk meg, hogy részt veszünk a pályázatban, amelynek a célja a közfoglalkoztatottak téli oktatása. A munkavégzésük ekkor nem megoldott, így beiskolázták őket. A 21-én kapott tájékoztatóból még nem tudtuk pontosan, de a következő héten egyértelművé vált, hogy öt csoportra számíthatunk. Ez azt jelenti, hogy *egészségőr* tanfolyamot tartunk, két csoport *házi betegápolót* képzünk, van egy „*Közösségi munka a szegregált környezetben élőkkel*” című képzés, és van egy *betanított varró-munkás* csoportunk is. Ezeket a képzéseket kellett megszerveznünk egy hét alatt.

November utolsó hetében kezdtünk el ezzel foglalkozni, megkaptuk a képzési program vázlatát, ez alapján kezdtük el a tanító kollegákat megkeresni. Külső óraadókat is kerestünk, mert a szakképzésben tanítóknak rendkívül magas az óraszám, mindenki huszonhat órával dolgozik. Külső óraadókat úgy találtunk, hogy az egyik házi betegápoló csoportot ők tanítják. Ebből adódóan kedvezőbb helyzet alakult ki.

A másik probléma, amit meg kellett oldani, a helyhiány volt. Az intézmény munkamegosztásának eredményeként egy csoport a Vedresben kapott helyet, és 9-étől ott is folytatják az oktatásukat. Bonyolult volt az, hogy a gyakorlati tanításhoz az eszközöket összegyűjtsük, mert át kellett vinni betegágyat, kisbabát és mindenféle egyéb eszközt a Vedresbe, ami az egészségügyi gyakorlathoz szükséges a házi betegápolóknak. De közben a mi tanulóink oktatása is folyik, tehát a demonstrációs termekben a saját tanulóink képzésére is koncentrálni kellett.

Tóthné Bertalan Éva segítségével készült el az új órarend, egyrészt az öt csoporté, másrészt a módosított órarend a saját kollegáinknak és osztályainknak. Ennek eredményeként vannak kollegák, akiknek rendkívül magas lett az óraszám. A tanfolyamok változó hosszúságúak, az egyik tanfolyam januárban befejeződik, a többiek február végén, március elején fejezik be a tanulmányaikat, és utána még vizsga következik. A közfoglalkoztatottakról szóló 2011-es jogszabály és a Munka Törvénykönyve szerint működik minden, tehát az azt jelenti, hogy ez az oktatottak munkaviszonyának része, meghatározott időtartamot kell itt tölteni, táppénz jár, szabadság jár nekik. A tankerület és a Munkaügyi Központ irányítása alá tartozik ez a program. A közfoglalkoztatók között ott van a rendőr-főkapitányság, az önkormányzat és a Munkaügyi Központ, ők ellenőrzik a tanulókat.

– Átlagosan milyen korúak ezek a tanulók?

– Felnőttek. A legfiatalabbak huszonevesek, de vannak köztünk ötven év felettiak is. A többség idősebb. Közfoglalkoztatottnak azok számítanak, akik tartósan regisztrált munkanélküliek, őket vonja be az állam a közfoglalkoztatott ellátásba/munkaviszonyba.

– A tapasztalatok szerint nekik van már szakmájuk, vagy van köztük olyan, aki nem végzett semmit?

– Van tanuló, akinek nincs szakmája, és van köztük olyan, akinek hat szakmája van. Van köztük két főiskolát végzett is.

– *Lehet tudni arról – ez pályaaorientációs szempontból tanulságos is –, hogy milyen szakmák ezek, amikkel manapság ennyire nem lehet elhelyezkedni?*

– A szakmák vegyesek. Vendéglátás, kereskedelem, mélyépítő, olajtechnikus, banki ügyintéző stb. Van olyan, akinek szociális gondozói végzettsége is van. A házi betegápolóknál is sok szakma van. A legtöbbjüknek van szakmája, szakmunkás-bizonyítvány, érettségi utáni képzése.

– *Mennyire nehéz tanítani őket, ha eltér az alaptudásuk?*

– A tanfolyamokon nagyon vegyes a kép. Azt érzékelem, hogy nagyon vegyes az általános és a szakmai tudásuk is. Tehát annyiban könnyű őket tanítani, hogy nagyon hálásak. Ezt szerintem általánosságban lehet mondani. Például amikor a mi iskolai Mikulásunk bement hozzájuk is, és ugyanazt csinálta, mint máshol, szaloncukrot osztott és énekelte őket, rendkívül hálásak voltak, mondták a Mikulásunknak is, és az utána következő tanároknak is, hogy nagyon meglepődtek, meghatódtak. A nagy százalékuk az oktatás miatt is hálás, örül annak, hogy iskolapadba ülhetett, és nagyon bízik abban, hogy ezzel a papírral tud valamit kezdeni. Nálunk egyik tanfolyam sem OKJ-s képzés, erről ők tanúsítványt kapnak. Egy biztos, hogy a nálunk lévő tanfolyamok olyanok, amit végül is a saját környezetükben is hasznosítani tudnak. Tehát ha elhelyezkedni, munkába állni nem tudnak vele, akkor is otthon tudják alkalmazni a tanultakat. És hát – hátha. Egy részük nagyon pesszimista, szinte egyértelműnek látja, hogy nem tud ezzel elhelyezkedni, mások nagyon reménykednek. Ők nagyon bíznak abban, hogy valamit segít majd a képzés.

– *Úgy képezem, hogy ők motiváltak. Amikor az ember tudja már, hogy milyen munka nélkül lenni, akkor olyan nincs, hogy nem veszi komolyan a tanulmányait.*

– Nincs. Hiányzó sincs, de nem is lehet, mert ez szoros elszámolással működik, miután munkaviszonynak számít. De nagyon akarnak, és úgy állnak hozzá, hogy szeretnék mindenképpen sikeresen végezni.

– *Okoz-e valamelyiküknek nehézséget az iskolai szabályok betartása? Azért elég régen ültek ők már iskolapadban.*

– Igen, persze, egy kicsit. A dohányzás okozza a legfőbb problémát, nagyon meg kell tanulniuk, hogy az iskolától hány méterre kell eltávolodniuk, hogy rágyújthassanak, ez nem mindig sikerül. De azért alapvetően alkalmazkodók, mi pedig egy speciális teremrendet készítettünk, hogy könnyebben elférjenek a kicsik is és ők is.

– *Én úgy látom, nem igazán vehető észre a nagyobb tömeg.*

– Ez szerencse. Nem érezhető, mert nagyon igyekeztünk az útvonalat és a teremrendet is úgy megszervezni, hogy minél kevesebb gondot okozzon mindez a középiskolás tanulók körében.

– *Volt bármiféle konfliktus a gyerekek és a felnőtt tanulók között?*

– Nem tudok róla. Remélem, nem is kerül erre sor. Azért is igyekeztünk külön kezelni a kétfajta képzést, hogy mind a két felet védjük vele.

Mikó Anna Júlia

A tanfolyamokon való tanítás nagy kihívás és mélyvíz, mert az összes tanfolyamon tanítok, azon is, amit a Vedresben tartunk. A környezetvédelem tantárgy nagyon aktuális, és nem lehet eleget beszélni róla, úgyhogy ennek nagyon örülök. A diákok érdeklődőek, hozzászólnak. Próbálom interaktívan tartani az órákat, és vannak kérdéseik, van véleményük, mindez nagyon jó élmény számomra. Egyikük sem tegnap állt föl az iskolapadból, de mindenki igyekszik beilleszkedni, együttműködni. Nekem pozitív élményeim vannak.

Marton József tanár úr véleménye

Riportereink, Pesztránszki Fruzsina és Szarvas Mátyás megkérdezték néhány, a képzésben résztvevő hallgatót céljaikról, körülményeiről, az iskolában szerzett élményeiről. Az alábbiakban az ő megszólalásaikból olvashattok – a teljesség igénye nélkül.

Mi közfoglalkoztatottak, munkanélküliek vagyunk, és behívtak bennünket a Munkaügyi Központba. Ott kiközvetítettek bennünket munkahelyekre, ahol kötöttek velünk egy féléves szerződést. Kellett dolgoznunk egy hónapot, és utána kezdődött ez a tanfolyam. Egy papíron felsorolták nekünk, hogy miből lehet választani, de végül is nekem ez jutott, mert a számítógépes tanfolyam, amire szerettem volna jelentkezni, betelt. Hogyha itt végzünk, akkor vissza kell menni a munkahelyre dolgozni április végéig.

Jól érzem magam. Engem érdekelnek az órák. Van, amikor egy kicsit eltompul a figyelem, mint általában, de én direkt ezt választottam.

Ott, ahol dolgozom, nekünk olyat ígértek, hogy három-négy hónapig itt leszünk az iskolában, közben viszont nem kaptuk meg azt az óraszámot, csak 180 órát kaptunk, és így a hidegbe ki kell menni a falevelet kapirgálni. Nem tudtak nekünk egy melegítőt adni, semmit. Direkt azért irányítottak ide minket onnan, hogy ne kelljen kimenni a hidegbe dolgozni. Az én munkaadómnál majdnem mindenki férfi, és nem érdekli, hogy a két nőnek nincs egy öltözője, melegedőhelye. A cuccait magára aggatva viszi az ember egész nap.

Az iskolában jól érezzük magunkat. Egy középiskolában nagyon sok szabály van, hogy hogy viselkedhetnek a diákok. Itt nem vettem észre semmi rosszat. Most ezt nem púderezem, de nem láttam, hogy a gyerekek durvák lennének egymással, nem hallottam őket durván beszélni, vitatkozni, hanem úgy érzem, hogy jó légkör van a diákok között is. Így látom. Soha nem tapasztaltunk tiszteletlen viselkedést, mindenki udvarias, a gyerekek aranyosak, kedvesek, én olyan jól neveltnek látom a társaságot. Jó, nyilván nekem is vannak kamasz gyerekeim, tehát tudom, hogy miről van szó, de szerintem nagyon kedvesek, udvariasak és aranyosak.

Igazából én se ezt a tanfolyamot választottam, de szeretem, tehát engem is érdekel. Érdekes dolgokat tanulunk. Többen vagyunk itt, akikkel egy idősek otthonában dolgozunk foglalkoztatóként, reggeliztetünk, ebédtetünk időseket. Sok újat tanulunk, hasznosnak találom én is.

Ennek a tanfolyamnak a lényege a közösségi munka szegregált környezetben élőkkel. Ez olyan csoportokat jelent – ilyenek például az idősek, vagy a fogyatékkal élők, vagy a romák –, akik egy bizonyos fokig külön csoportba tartoznak.

Pszichológiát, kommunikációt és jogot tanulunk. Mindez az elhelyezkedésen kívül segíthet a saját életünkben is, a saját környezetünkben is. A kommunikációban nagyon sok mindent tanulunk, amit így ötvenévesen vagy használtunk előtte és fölismertük, vagy nem.

Nekem is betelt, amire szerettem volna jelentkezni. Én is jól érzem magam itt, csak mondjuk jobb lenne, ha hosszabb idő alatt, konkrétan, mélyrehatóbban tanulhatnánk ezeket a dolgokat, mert ez a másfél hónap igazából semmi. Például a jogot is van, aki öt évig tanulja. Most egy alapot tanulunk meg, és annak később utána kell nézni jobban, akit komolyabban érdekel. Itt csak tanúsítványt kapunk. Innentől kezdve hogyha bárhova szeretnénk menni, mivel mindenhova végzettség kell, ezután még kellene egy tanfolyamot elvégezni. Csakhogy ezek már mind fizetősek lesznek, és azt hiszem, hogy itt nem sokan engedhetik meg maguknak, hogy tanfolyamokat fizessenek.

Én köszönöm szépen, jól érzem magam, szerettem volna erre a tanfolyamra jönni. Szerencsére nekem a munkahelyemen sincs probléma, és nagyon jó helyre is kerültem.

Szerintem is jó, én is ide akartam jönni. Kicsit nehéz, mert már kiestünk ebből a ritmusból, és most tömörítve lesz minden, de megpróbálkozunk. Jó újra padban ülni.

Én nagyon örülök annak, hogy itt tanulhatok. Nem tudtam, amikor a tanfolyamra jelentkeztem, hogy mire is jelentkezem, csak megtetszett a neve. De ez a tanfolyam nem négyhónapos, hanem csak 180 órás, ami azt jelenti, hogy január közepén lesznek a vizsgáink, és sajnos utána vissza kell mennünk dolgozni. Nem informáltak minket tévesen a tanfolyammal kapcsolatban, hanem az egyik tanfolyam hosszabb, a másik rövidebb ideig tart, csak a papíron nem volt feltüntetve, hogy a mienk nem négyhónapos. Végül is egyikhez sem volt odaírva, hogy melyik tanfolyam hány órás lesz.

Két választásom volt, a parkgondozó vagy ez, és akkor végül is hál' istennek erre „kaptunk létszámot” a kolléganőmmel együtt. Nem tudtuk, hogy ez végül is mit rejt magában, de érdekel a segítség és a tanácsadás. Ez a vonal köt le jobban, hát a jogi, az annyira éppen nem, de az hasznos, hogy e téren is fejlesztjük magunkat. Ebben a rohanó világban jó, ha ezen is elgondolkozunk.

Azt szeretném mondani, hogy az itteni igazgatónő nagyon aranyos meg kedves hozzánk. Köszönjük is neki, hogy így törődik velünk. Bejön, hogy ha valami problémánk van, akkor mondjuk el. Amikor lemegyünk innen, akkor nyugalom jellemzi az iskolát attól függetlenül, hogy sokan vagyunk most. Nincs semmi zűrzavar.

Nekem annyi előnyöm van, hogy főiskolán szociális munka szakon végeztem, és én nagyon sok mindent tanultam ott, amit most is tanulunk. Tanulok újat, és átismétlem azokat, amiket régen tanultam.

A tanulók nagyon érdeklődőek, aktívan részt vesznek az órán, sokat kérdeznek, jól érzik magukat az iskolában, értékelik, hogy az iskola ennyire rugalmas és megértő velük szemben. A legtöbben nehézkesen írják le az anyagot, lassan haladunk, nem értenek meg szakkifejezéseket, bár csak az alapokat mondjuk el nekik. Reménykednek, hogy így hátha el fognak tudni helyezkedni, bár vannak olyanok is, akik nem hisznek ebben.

Csibi Gáborné tanárnő véleménye

Én azért szerettem volna ezt a tanfolyamot, mert én életmód-tanácsadással foglalkoztam az eddigiekben, és ez nagyon jó kiegészítés hozzá. Még akkor is nagyon nagy segítség, ha nem egy fizetéses munkahelyről van szó, hanem önkéntes munkáról. Én úgy gondolom, hogy ott is nagyon fontos, hogy szakmailag minél inkább próbáljunk a legjobb tudásunk szerint segíteni.

Hogy az itt megszerzett végzettséggel el tudunk-e helyezkedni? A remény hal meg utoljára, azt tudod. Igazából biztosíték nincs, de próbálkozunk majd. Van, akinek vannak lehetőségei ezen belül, ismeret-sége, protekció, ez-az-amaz – ugye enélkül már nagyon nehéz bejutni egy normálisabb munkahelyre –, de mindenki a maga módján megpróbálja majd ezt.

Szoktuk nézni a testnevelés órákat. Nekünk erről egész más fogalmunk van, mint ami itt folyik sokszor. A gyerekek sokszor nincsenek átöltözve, csizmában, kabátban táncikálnak ott közben, sms-eznek, nyomkodják a másik pattanását, meg ilyesmi. Vannak kivételek, azt azért tegyük hozzá, mert minden osztályban van, aki rendesen fut, rendesen tornázik, de a többség sajnos nem.

Lelkesek, aranyosak. Sokszor többet tanulnak, mint a kicsik. Van, aki hajnali kettőig fenn marad tanulni, ha kell. Olyan is volt, aki a biciklin hazafelé megoldotta a feladatot, amire itt az órán még azt mondta, hogy nem tudja megcsinálni.

Gyöngyösi Katalin tanárnő élményeiből

Nyílt nap

A nyolcadikosoknak rendezett nyílt napon jó pár embert megkérdeztünk, hogy hogy tetszik nekik a mi iskolánk, és mi a véleményük róla. Általános vélemény volt, hogy nagyon tetszik az ide látogatóknak az iskola, és érdekli őket az egészségügy. Szerencsére az egyik lány, Réka bővebben is kifejtette a mondanivalóját. Azért szeretne a mi iskolánkba jönni, mert nagyon szereti a kisbabákat, és az a terve, hogy felnőtt korában öregekkel vagy kisbabákkal szeretne foglalkozni. A nővérének nemrég született meg a gyermeke, és még egy háztartásban laknak. Rengeteg időt szokott tölteni a picivel, akire imád vigyázni, szívesen törődik vele. Édesanyja szerint ez jó gyakorlat lesz, ha később ezt a szakmát választja. Ő is elmondta nekünk a véleményét: elsősorban azért szeretné, ha Réka ebbe az iskolába járna, mert jó lenne, ha követhetné az álmait, vágyait, és azt a szakmát sikerülne neki megszereznie, amit szeretne. Izgatottan várják, hogy hova veszik fel, reménykednek benne, hogy kossuthos lehet.

Reméljük, hogy a jövő évi kilencedik évfolyamban sok „Rékával” találkozhatunk!

Micziz Petra, Pesztránszki Fruzsina

Gratulálunk!

A Best England Kft. – E Trend Stúdió stylist-versenyt hirdetett iskolánk divat- és stílustervező tanulóinak számára. Minden jelentkező egy modellel vett részt a rendezvényen. A versenyzők a sorsolás alapján számukra kijelölt hölgyeknek állítottak össze három különböző stílusú öltözéket a cég árukészletéből.

Iskolánk öt diákja, Bán Dóra, Szántó Ramóna, Gál Mária, Huszár Boglárka és Váradi Eszter november utolsó szombatján vett részt a versenyen az Átváltoztatjuk Team Szeged szervezésében.

Az előzetes felkészülés során egy-egy vállalkozó szellemű hölgyet kellett divattanácsokkal ellátniuk, és három ruhakollekciót összeállítaniuk számukra.

Munkájukat egy profi sminkes és egy mesterfodrász segítette. A végeredményt divatbemutató keretében mutatták be a nagy közönségnek.

A négy főből álló szakmai zsűri Váradi Eszter munkáját találta a legsikeresebbnek, a közönségszavazatok pedig Bán Dóra, 15.D osztályos diánk nyerte el.

„A modellel három alkalommal találkoztam – mesélte a közönségdíjas. – Először az alkati sajátosságait, öltözködési szokásait figyeltem meg, és átnéztem a cég ruhakészletét.

A második találkozáskor már ruhákat is próbáltunk, és a személyiségének megfelelően igyekeztem a szetteket összeállítani.

Kellett egy alkalmi és két hétköznapi viseletet kreálni. Egy szett egy komplett öltözetet tartalmazott.

A kiegészítőket – cipőket, táskákat, ékszereket – szintén a cég készletéből kellett választanunk. Az utolsó alkalommal véglegesítettük a szetteket.

A divatbemutató előtt prezentációval – videó- és képanyaggal – be kellett mutatnunk a tanácsadás folyamatát.

A bemutató előtt nagyon izgultam, mert eddig csak a korosztályomba tartozó, gyakorlott modellekkel dolgoztam. Nagyon örültem a közönségdíjnak, mert nagy kihívás volt számomra a verseny.”

Iskolánkat Márkusné Csíkos Ildikó tanárnő képviselte, a fotókat pedig Egervölgyi Lilla tanárnő készítette. Gratulálunk valamennyi résztvevőnek!

Nagy Piroska

Gyárlátogatás a Vektor Kft.-nél

2013. november 21-én látogatást tettünk a Vektor Kft.-nél. Az egykori tápéi általános iskolából átalakított üzemben minden rendben van. Az ott dolgozók nem tűnnek „lestrapálnak”, és a főnökasszony szívesen elmagyarázott, illetve elmesélt nekünk mindent. Mint megtudtunk, a cég 1987-ben alakult, és azóta is gond nélkül működik a magyarországi piacvezető cégek egyikeként. Szegeden 1992 óta működtetnek varrodát, az itteni emberek örömeire is, hiszen nekik ez biztosítja a megélhetést. Megtudtuk, hogy a rendőr-, tűzoltó-, mentő védőruhákat és formaruhákat, de még a NATO hadseregek katonaruháit is ők készítik.

Amikor beléptünk az üzembe a hátsó ajtón keresztül, az egészen kicsinek tűnt. Később viszont kiderült, hogy ez csak a látszat, a felső emeleten kell keresni a gyártósort. A főnök nő elmesélte nekünk, hogy az üzem központja Budapesten van, már huszonöt éve gyártanak, és hogy a tűzoltóruhák, védőruhák, munkaruhák készítését vállalják a tervezéstől egészen az utolsó gombok bevarrásáig. Ez az üzem 2007 óta működik, húsz varrónőt alkalmaznak, emellett még vannak technikusok, minőségellenőrök és a vasalónők, akikkel együtt negyven főt alkalmaznak összesen.

A termék elkészítése a tervezéssel indul. (Ide tartozik az árajánlat kérése is.) Volt alkalmunk megtekinteni a tervezőprogramjukat is. Hasonló volt, mint ami az iskolában található, bár látszott, hogy ők már hosszú évek óta ezzel dolgoznak, így minden sokkal gördülékenyebb és egyértelmű számukra. Ha pedig kisebb mennyiséget

gyártanak, akkor egy sablont alakítanak át, hogy ezzel gyorsítsák és megkönnyítsék a tervezést. Ezután szériáznak, mivel sok különböző alkatra rendelnek munka-, és védőruhákat.

Új modell esetében gyártanak egy mintadarabot, amit felküldenek Budapestre bevizsgáltatni, ami komoly összegbe kerül. Ha a ruha átmegy a rostán, akkor elkészítik a nagyobb mennyiségű gyártáshoz a felfektetési rajzokat. A tervezőnők a terítést termelési utasítás alapján végzik el, majd kinyomtatják azt. Ezt egy különleges nyomtatóval kivitelezik, mely legfeljebb 4-5 méteres terítékeket tud kezelni.

Ezután továbbhaladtunk a szabászatra, ahol találkozhattunk álló-, és szalagkéses szabásgépekkel is. Terítőköcsit használtak a pontosság érdekében. A legtöbb, amit használtak, a sávolykötésű anyagok közül került ki, mivel azok kevésbé gyűrődnek, mint a vásznak, de nem is olyan lazák, mint az atlaszkötésűek. Viszont ha egy anyag 100% pamutból készült, akkor az csak vászonkötésű volt náluk. Innen kerültünk át az alapanyag-raktárba, ahol egy eddig számunkra ismeretlen módon tárolták a végeket: állítva. Azt mondta a főnök nő, hogy így helytakarékosabb számukra. Itt találhattunk intelligens textíliákat, különleges hőszigetelő, vegyszer- és olajtaszító anyagokat. Valamint megtudtuk, hogy a tűzoltóruhák mindig túl vannak biztosítva a szabványok és a gyártás szempontjából, hogy ne történhessen hiba használat közben.

A varrodába érkeve elmesélték nekünk, hogy NATO minősítést is kaptak, mivel nemzetközi gyártást is vállalnak komolyabb termékekre is, mint például a vadászpilóták ruhája. Majd odakerültünk a hegesztőgéphez, ahol a varratok vízhatlanságát biztosítják. Ez speciális géppel történik, ami sűrített levegőt használ a ragasztószalag rögzítéséhez. Most kb. 2 cm széles szalagot vezettek be a gépfej alá néhány szorító és irányító hengeren keresztül (akárcsak a varrocérnánál), ami rákerült a varratokra, melyeket mindkét oldalukról leszigeteltek a teljes biztonság érdekében.

A varrógépekhez fordulva megfigyelhettük, hogy köteges továbbítással dolgoznak, és mint megtudtuk, egy műszakban. Meglepetten hallottuk, hogy a felvételezést pont olyan módon végzik a gyártósoron, mint ahogyan tanultuk (stopperórával, amikor változás történik, akkor újabb felvételezést készítenek, stb.). Itt – amennyire láttam – huroköltésű gépekkel dolgoznak, 1 vagy 2 tűsökkal, illetve láttam karos-gépeket is.

Kicsivel arrébb találhattuk a mintavarrónőt, aki szintén egy huroköltésű varrógépen dolgozott az új termékeken, elsőként kipróbálva és legyártva azokat.

Innen mentünk át a minőségellenőrzőbe, ahol a végtermékeket ellenőrizték. Bár hallhattunk már, hogy a gyártásközi ellenőrzésre is nagy hangsúlyt fektetnek, mely főleg az értékesebb termékeknél fontos. Itt megfigyelhettük a tűzoltóruhák precíz és egyedi kialakítását, alkatrészeit, melyek a tűzoltók biztonságát és védelmét szolgálják. Ilyen például a biztonsági villámzár. Ez egy olyan húzózár, amelyen ha a kocsit a legfelső pontjánál kissé feljebb húzzák, a húzózár két fele szétbonthatóvá válik, mely lehetővé teszi a tűzoltók könnyebb mentését a ruha sértése nélkül is. Valamint az a heveder, mely a ruha vállába rögzítve szintén a bajba jutott tűzoltók mentését teszi lehetővé, ráadásul elvághatatlan anyagból szőtték. Itt meg is foghattuk a tűzoltóruhákat, aminek térd- és könyökvédőjét speciális karbonszállal kevert szálakból kötötték, és raktak karbonprotektorokat a térdéhez, könyökéhez és vállához.

A csomagolóba érve megtudtuk, hogy a csomagolás lehet nagyon összetett is, amennyiben minden egyes méretet egyedileg kell csomagolni, és hibalehetőség nincs, mivel szinte azon nyomban szállítják is a csomagolt termékeket, így ha baj történik, azt visszajuttatni már nem is tudják. Megtekinthettünk egy gombfelvarró automatát is, ami a gombokat irányba állítja és a tű alá csúsztatja, hogy a varrónő dolgát megkönnyítse.

Végül pedig a kellékraktárt néztük meg, melyben rengeteg cernát, szalagot, címkét, felvarrót láttunk. Voltak „Police” és más feliratok, városnevek, megrendelőktől függően.

Mindent egybevéve jó véleményem alakult ki az üzemmel kapcsolatban a látogatás végére, csak a két óra tűnt nagyon soknak. De kellett is ennyi, hogy mindent lássunk.

Bíró Tímea Hajnalka, Juhász Viktória

A képek a Vektor Munkavédelmi Kft. Facebook-oldaláról származnak.

Egy igazi nőies téma: A magas sarkú cipők

Egy kis történet

Magas sarkú cipőt már az ókori Egyiptomban is hordtak. Erre utal, hogy a sírokban és a templomokban magasított lábbelit viselő embereket ábrázoló falfestményekre bukkantak. A mai csinos kis magas sarkú topánkák feltalálója nem nő volt, és nem is nők hordták először lábuk megóvásának céljából. Az első magas sarkút Leonardo da Vinci tervezte meg.

Típusok

Kúpsarok: a sarok együtt kerekedik a cipő talpával hátul, kifejezetten széles ott, ahol a talphoz kapcsolódik, és lényegesen szűkebb ott, ahol a sarok a talajjal találkozik.

Cicasarok: rövid, vékony sarok, ami nem magasabb, mint 5 centiméter, és a sarokvég átmérője is maximum 1 centiméter.

Prizmasarok: három sima, egyenes oldal, ami úgy formáz egyenlő szárú háromszöget, hogy a háromszögcsúcs a sarokvég a talajon.

Orsósarok: ugyanolyan széles a sarok felső és alsó végénél, míg középen vékonyabb.

Tűsarok: nagyon magas, vékony sarok, ami legalább 5, de inkább 10-12 centiméter. (www.pinterest.com)

Éksarok vagy tömörsarok: a sarok, ami kitölti a magas sarkú ívrésze és a sarok alatti összes űrt.

A magas sarkú cipő előnyei

A magas sarok abban segít, hogy megemeli a lábat, ezáltal szebb lesz a lábfej. Megnyújtja a combot, formálja a vádlit, kecsesebbé teszi a járást, nem beszélve önbizalom-növelő hatásáról. A nők jelentős része szexisebbnek és magabizosabbnak érzi magát, ha magas sarkú van rajta.

A magas sarkú cipő hátrányai

A magas sarkú cipő által megemelt és ezáltal szebbnek tűnő lábfej egy olyan állapotot idéz elő, melyben a boka ki van tekeredve, túl van feszítve. Hosszú távon olyan deformitások jelentkezhetnek, mint a bűtyök, bokasüllyedés. Hosszú idő után menstruációs zavarokat és termékenységi zavart is okozhat.

(A képek forrásai: designer-shoes.me.uk, dressfirst.com, www.pinterest.com,)

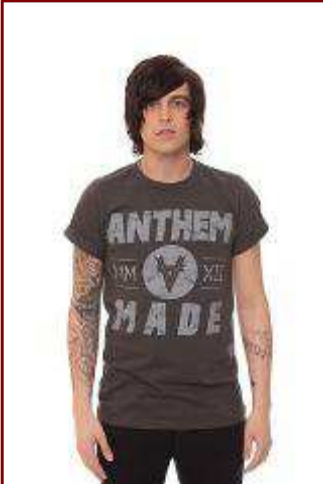
Vincze Dóra

ANTHEM MADE

Az elmúlt évben számos neves divatházat ismerhet meg az iskolaújságon keresztül. Ebben az évben, rendhagyó módon, most a kisebb cégeké és márkáké a terep. Elsőként az ANTHEM MADE-et szeretném nektek bemutatni.

Az ANTHEM MADE nemcsak egy stílus, de egy életforma is. A céget 2011-ben alapította Kellin Quinn, a Sleeping With Sirens frontembere, és Jason Hanlin, a guruink.com tulajdonosa. Kellin sikeres bandájával bejárta az egész világot, és olyan szenvedélyes fiatalokkal találkozott, akik később inspirálták őt. Kellin olyan ruházati vonalat akart létrehozni, amely ezt a szenvedélyt és bátorságot tükrözi. Partnere és egyben jó barátja, Jason már több mint tíz éve mintatervező és szitanyomó, így ez tökéletes társulás volt. Sok ANTHEM MADE mintával kézzel rajzolt, és minden részlet alaposan megfontolt a textiltől a nyomásig.

Kellin Quinn a következő nyilatkozta a márkáról: „Az ANTHEM MADE-et két barát hozta létre, akik hasonló ötleten osztoztak, és elkezdtek egy életstílushoz szánt öltözködési irányzatot. Azt szeretnénk, hogy a vevőink úgy érezzék magukat, hogy a ruháikkal a személyiségüket képviselik, és nemcsak egy stílust. Mi, az ANTHEM-nél azt akarjuk, hogy légy önmagad. Te vagy az ANTHEM MADE.”

Czipó Petra

Forrás:

<http://www.anthemmade.com>

Irodalmi sarok

Búcsú

Az élet olykor túl sokat vár el,
De mennem kell, büszkén, emelt fővel.
A holnap talán jobb lesz.
Biztos leszek magamban, Isten bármit is tesz.
S talán ezzel is hozzájárulok a lelki békémhez.

Képtelen voltam elengedni a múltat,
De jött Ő, ki feledteti a rosszat.
Vissza-visszagondolok szép hazámra,
És jószágos egyetlen édesanyámra.
S újra ott vagyok, egyedül a magányba'.

Feledni ezt sosem lehet,
Az ember bármit tehet.
Én menekülni kezdtem,
Talán nem jól cselekedtem.
S otthonomba ezentúl tilos volt bemennem.

Váratlanul hagytam ott életem,
Elbúcsúzni most szeretnék, békességben.
Erről szólt az én csekélyke versem,
Hidd el anyám, nem így terveztem én sem,
De ez kellett, hogy tiszta lappal kezdhessem!

Lovászi Diána

Egy csillaghoz

Nézlek Téged, csillag voltál,
Odafentről lezuhantál.
Rab lettél egy embertestben,
Sírtál, sírtál fájó csendben.

Nem illettél soha sorba,
Hangod felém szél sodorta.
Dúdolt, dalolt, mesét mondott,
Benned hitem szárnyat bontott.

Mert tudom az igazságot,
Szomjazod a magasságot,
Látom, látom lelked tavát,
Fények szülte akaratát.

*A verset Willow Maiden
írói álnéven alkotó volt diákunk írta*

*Fekete Zsófia karikatúrája Jánk István
tanárjelöltől*

Elmúlás

Aki már elment – keze bénán lecsüng,
A kéz, amivel megcirógatott, s nevelt.
Nincs keringés belül – az idő letelt,
Csak most érted meg – a vég után,
Már teste lélektelen, hideg.
De úgy odabújnál,
Csak egy utolsó ölelésre,
Mint régen, kéz a kézbe.
Érezni azt, hogy szívében még lüktet a lét,
S látod, elment... örökre elalélt...

Csongrádi Beáta

Akrosztikon – Szeretek

Sarokba szorítva állok
Zárt ajtók mögött
Ezért várlak téged, hogy
Rám nyiss a sötétbe
Ezernyi könnycsepp érted
Téged akarlak örökre
Ezer szó se elég
Kérlek, gyere értem

Vincze Dóra

A leírhatatlan látvány, úgy éreztem, örökre az emlékezetembe vésődött. Az agyam a halálfélelmem miatt tette készte a testemet, de az nem mozdult. Még a szemeimet sem tudtam mozdítani. Ám amikor végre pislogtam, mintha elindult volna a gondolatmenet, a parancs a központból, és a merevségem remegésre váltott.

Az öreg férfi megragadta a karomat, és elhúzott onnan, még mielőtt elsikítottam volna magam. Megmutatott nekem egy utat a bokrok között, és azt mondta:

– *Menj végig ezen az úton, és kijuthatsz a főútra, ott nagyobb biztonságban leszel!*

Hallgattam rá, bár nem is értettem, miért, hisz ahogy elnéztem, ő a Csuklyás alattvalója volt. Elindultam, s közben hallgattam, ahogy a bajba jutottak segítségért és kegyelemért könyörögtek, majd mindez a hangos zajongás egyszer csak megszűnt. A sikolyok utolsó útja a templom faláról való visszaverődés volt, majd végleg semmivé lettek. Szörnyű volt belegondolni, hogy a sikolyokkal együtt az emberek is eltűntek az élők sorából. Nem is akartam erre gondolni, inkább szaporábbra vettem a lépteimet. Mikor kikerültem az ösvényről, pusztá betonúttal néztem szembe. Elfogott a magánytól való rettegés és félelem. Itt már nem tudtam kihez fordulni, ha bajba jutok. Az út mentén fák voltak. Kopasz és sivár fák. Minden tele volt eldobált szeméttel. A házak ablakait vagy újságpapír takarta, vagy festékekkel fedték el őket.

Minden egészen kísérteties volt. Éppen hogy csak minden második közvilágító lámpa égett, a legtöbben csak a szikra pattogott. Nem hallatszott semmi zaj, csak ahogy az utcán sodorja a szél a szemetet. Nem tudtam, hova mehetnék, hogy kitől kérhetnék segítséget. Teljesen magamra maradtam.

Elkezdtem gondolkozni azon, hogy jutottam ide. Összeszedtem az emlékeimet, és beugrott, hogy a kétségbeesés kergetett, amikor már úgy éreztem, nincs kiút.

Hirtelen üvegörésszerű hangot hallottam. A testem összerándult. Nem tudtam, hogy odamenjek-e, vagy ne. Az utca elfogyott a lábam alól, egy térre érkeztem. Az utolsó ház sarkához tapadtam, és kidugtam a fejem, hogy megnézzem: veszély fenyeget, vagy valaki bajban van. Mikor kinéztem, mintha ugyanazt az utcát láttam volna. Semmit nem változott. Ugyanazok az eltakart ablakok és kopár fák. Pár pillanattal később láttam csak, hogy az utca legvégén ott áll egy fekete ruhás ember. Kellott egy kis fókusz a szememnek, míg észbe kaptam, hogy az nem más, mint a Csuklyás. Rögtön behúztam a fejem, és eltakartam a szám, hogy még csak véletlenül se hívjam fel magamra a figyelmét. A szemem lecsuktam, és próbáltam hihetetlenül szapora légzésem lelassítani. Szép helyre és illatokra gondoltam, hátha ez segít, és így visszakerülök a saját világomba. Lassan felemeltem a szemhéjamat, a lélegzetem is lelassult, a közérzetem is javult. A sötétség leple után jött a fényesség. És mikor kinyitottam a szemem, szembetaláltam magam Vele. Magával a Csuklyással.

Ábrahám Eszter

Fekete Zsófia illusztrációja

Az arany virágcserep versben elmondva

E. T. A. Hoffmann: Az arany virágcserep c. műve nyomán írta:
a 11. osztály 1-es csoportja

I. vigília

Anselmus, a balfék egy nőnek nekiment,
ki lecsapott összes félretett pénzére.
Később Anselmus egy csendes helyen pihent,
bodzafa alatt rágyújtott gyógyfüvére.
Rendesen hallucinált is tőle mindent,
aranycsíkos kígyók beszélgettek véle.

II. vigília

Bolond és részeg, ezt hiszik Anselmusról,
bánatában gyalog hazaindul, ezért
egyre távolodik az Elba-folyótól,
de barátja, Paulmann szegődik mellé.
Paulmann munkát ajánl neki Lindhorstól,
és másnap Anselmus boldogan áll elé.

III. vigília

Anselmust nagy sokk éri Lindhorst házánál,
megtudja, hogy ki Lindhorst nagy ellensége.
Majd hárman találkoznak egy kávézónál,
nem nagyon múlik Anselmus féltékenysége,
pedig még nagyon lelkes volt Heerbrandnál.
Hamar elmúlik fellángolt merészsége.

IV. vigília

Egy nap reggelén talál utat baktatván,
s egy fa ámyéka alatt keres helyet,
szempár kékségén lel szívet lángolván
Anselmus, kit mások bámulva néznek meg.
Lindhorst ajánl neki másolói munkát,
várja másnap délre, reméli, hogy elmegy.

V. vigília

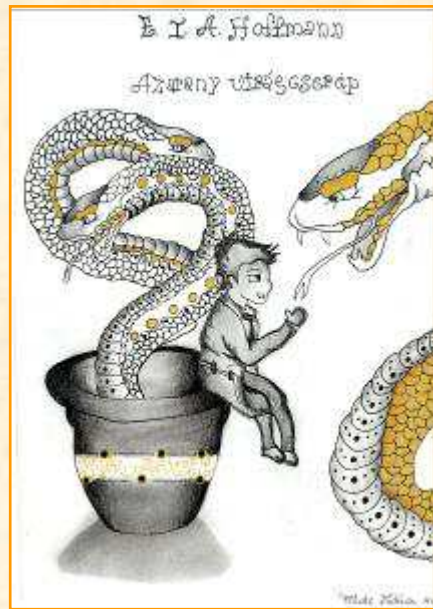
Anselmusból udvari tanácsos lehet.
Vendégeket vár Franci és Veronika.
Megtudják, a városban van egy jós ember, jövője
miatt megy hozzá Veronika.
El akarja riasztani gonosz tettel,
majd kiderül, hogy ő a piaci kofa.

VI. vigília

Anselmus megy Lindhorsthoz a munka miatt,
és Lindhorst körbevezeti őt házában,
ám amiket ott lát, attól elég riadt,
olyan, mintha kilépett volna álmából.
Nem tud szabadulni Serpentina miatt,
munkájába menekül a valóságtól.

VII. vigília

A napéjegylenlőségnek éjszakáján
Veronika egyedül szökik otthonról.
Majd a boszorkánnyal tart Drezda határán,
ő, aki macskájával együtt varázsol.
Veronika kis tükre az új találmány,
így kap a jósnőtől szerelmi tanácsot.

VIII. vigília

Lindhorst nehezebb, fontosabb munkákat ad,
majd Anselmus a feladatát elkezd.
Másolás közben előjön Serpentina,
aki apja életéről kezd mesélni:
Atlántiszban élt az uralkodás alatt
de a Földre muszáj volt neki lelépni.

IX. vigília

Hatni kezd a boszorkánynak varázslata,
Anselmus Veronikába lesz szerelmes.
Délután zajlik az urak ivászata,
csak Anselmus szerelme marad értelmes.
Veronika szerelmét nagyon sajnálja,
aki másnap egy pacát ejt véletlen.

X. Vigília

Lindhorst Anselmust paca miatt bezárja,
és így a boszorkány átka beteljesül.
Lindhorst a jósnőt a házában találja,
majd Anselmus nagy nehezen megmenekül.
Bekövetkezik a boszorkány halála,
kiderül, Anselmus csinálta remekül.

XI. vigília

Heerbrand úr csak úgy Paulmannékhöz belép,
Veronika és Anselmus: már nem örök.
Heerbrand meg is kéri Veronika kezét.
Jósnőnk meghalt, s Veronika tükre törött.
Veronika kedveli Heerbrand jó esztét,
kettőjük szíve azonnal összetörött.

XII. Vigília

Lindhorst invitálja a költőt magához,
hogy láthassa, hogy él Anselmus párjával,
és hogy hogy viszonyul az új világhoz,
valamint, hogy sodródik az élet árjával.
Hogy áll élete szerelméhez, a lányhoz,
és hogy hogyan boldogul az álmával.

*A diákokat meghihlette: Jánk István
magyar nyelv és irodalom szakos tanárjelölt*

Minden fontos a maga léptékében

Interjú Lukács Sándorral

Lukács Sándor Jászai Mari-díjas színész, költő, érdekes és kiváló művész november 12-én a Petőfi-telepi Művelődési Házban tartott önálló estet saját költeményeiből. A színészet-ről és a költészet-ről, azok viszonyáról Csongrádi Beáta, Gombkötő Ildikó és Mikó Anna kérdezte.

Cs. B.: Eddigi pályafutása alatt egyaránt lehetett látni vígjátékokban, tragédiákban. Melyik műfaj áll közelebb a szívéhez?

– Soha nem a műfaj szerint tettem különbséget, hanem a szerep minősége szerint. Ha egy vígjátékban van egy olyan szerep, ami nagyon közel áll a szívemhez, amit tudom, hogy a közönség élvezni fog, szeretni fog, tartalmasak és jók a poénok, és ugyanakkor kapok egy drámai szerepet, ami meg nem annyira áll közel hozzám, akkor természetesen a vígjátéki szerepet fogom előnyben részesíteni. De ugyanez fordítva is lehet. Akkor vagyok bajban, hogy ha mondjuk két olyan szerepet kapok, ami jó, de azért ritkán van ilyen. Nota bene azt is hozzá kell tennem, hogy életem – már kimondani is nehéz, több mint negyven éve vagyok a pályán, a Vígszínházban már negyvenkét éve – meghatározó, nagy sikereit drámákban arattam, talán a legnagyobb siker Székely János: Caligula helytartója című darabjának címszerepe volt, amit Harag György, a Kolozsvári Színház kiváló főrendezője rendezett, a Gyulai Várszínházban mutattuk be, és abban Óze Lajossal játszottam. Felejthetetlen volt Lajossal együtt játszani. De ha már Szegeden vagyunk, másik nagy drámai szerepélményem is Szegedhez kötődik, és büszkén mondhatom, hogy én voltam az első legfiatalabb Lucifer az országban. Szinetár Miklósnak az az ötlete támadt 1976-ban – odáig mindig a nemzet nagy színészei, például Sinkovits Imre, Major Tamás játszották a három nagy szerepet –, hogy csinál egy „csikótragédiát” itt a szegedi Dóm téren. Akkor még nem voltam harmincéves.

G. I.: A versei miatt érte már kellemetlenség?

– Az elején, megmondom őszintén, előfordult. Én ezt hosszú ideig titokban tartottam. Nem azért, mert olyan túlzottan szemérmes lennék, de csak tényleg a legközelebbi barátaim és ismerőseim tudták, hogy nekem van ez a „káros szenvedélyem”. De aztán eljött az első publikáció ideje, már kiderült, hogy írogatok, és akkor a kollégáim frocliztak egy kicsit, hogy „ó, öregem, hát a színészek között te vagy a legjobb költő, és a költők között a legjobb színész”. Hál’ Istennek ezen kívül nem ért kellemetlenség, már elfogadják, hogy írok is, és hogy ez a két dolog nem alárendelt, hanem mellérendelt viszonyban van nálam.

Cs. B.: Mikor kezdett el verset írni, és kinek/minek a hatására?

– 1956-ban írtam az első versemet, az volt a címe, hogy „Zászlók”. Akkor tízéves voltam, és engem is, mint kisgyereket megkapott az a lelkesedés, ahogy vonultak föl a lyukas zászlókkal a tömegek, és ahogy még az elején énekelt lelkesen a diákság, annak a hatására írtam azt a kis verset egy számtanfűzetbe. Már felnőtt férfi voltam, és ez a kis fűzet még mindig megvolt, aztán valamelyik költözésnél elkallódott. De igazán, rendszeresen verset írni a Színművészeti Főiskolán kezdtem el. Gimnazista koromban is írtam, de a főiskolán kezdtem el komolyabban és rendszeresebben írni, és aztán az első megjelenésem az Élet és Irodalomban 1985-ben volt.

G. I.: Amikor a versei először kezdtek megjelenni, előnyt vagy hátrányt jelentett az, hogy már a színeszben elismert?

– Ez érdekes. Nagyon jó kérdés, mert többek között ezért voltam egy kicsit zavarban. Már mint színész rengeteget rádióztam – akkor a Magyar Rádió egyik nagyon komoly irodalmi osztálya volt Dorogi Zsigmonddal, Bozó László volt az akkori főrendező, tehát rengeteg versműsört készítettem, rengeteg hangjátékot, ahol nagyon sok szerkesztővel, íróval, költővel kerültem személyes kapcsolatba. Sok újság főszerkesztője is jól ismert, mert a rádióban ők is vállaltak munkát. Félttem, hogy „jaj, Istenem, most nekem ne-hogy azt higgyék, hogy visszaélek a kapcsolataimmal”, és majdnem hogy restelkedtem, de aztán itt segített Kálnoky László, akinek nagyon sokat köszönhetek. És Lator Lászlónak is, aki egy kiváló poeta doctus, irodalomtörténész és fordító volt, ő volt az egyik legnagyobb segítóm, pályaelindítóm. Ők olyan hiteles emberek voltak, hogy nekik a szerkesztők is hitelt adtak. „Nahát, hogyha a Lator vagy a Kálnoky valakit támogat, az csak nem lehet dilettáns.” Így aztán sikerült elindulnom a publikáció útján.

Cs. B.: És mit szeret jobban, filmezni vagy színpadon szerepelni?

– Egész más a kettő. Más a módszer. A színház héttől tízig, fél tízig egy élő dolog.

Ott, ha hibázik az ember, a hiba megmarad. A filmen meg szinte nem lehet hibázni, mert hogyha nem jó, akkor újra fölveszik. A filmet sokszor nem kronológiában veszik fel, nem elejétől a végéig, hanem pici, kis részletekben, snittekben, a színpadi színész pedig egy nagy ívben gondolkozik. Én elsősorban színpadi színésznek tartom magam, de nagyon-nagyon sok, főleg televíziós filmet csináltam a hetvenes-nyolcvanas években.

G. I.: *Azt mondják, hogy a színészet – vagy akármilyen művészet – egy élet. Mégis a költészet és a színészet Önnél megfér egymás mellett. Ez hogyan működik?*

– Abszolút megfér a két dolog egymás mellett, bár tényleg mondják azt, hogy a színészet egy excentrikus, „mutogató” művészet. De nekem az tetszik, ha egy színész a lehető legtermészetesebb módon játszik. Nem is játszik, létezik. Él. Megéli a szerepét, és úgy tud viselkedni száz, ötszáz, ezer ember előtt, mintha egyedül lenne a saját szobájában. Azt a természetességet, azt a magányt, a nyilvános magányt létre tudja hozni. Én jobban szeretem ezt a fajta színészetet, mint az excentrikus előadásmódot. Az is egy műfaj, és azt is kell tudni, annak is megvan a technikája, de én az úgynevezett létező színészetet szeretem, magam is ezt próbálok megvalósítani, hol kevesebb, hol több sikerrel. A költészet meg aztán tényleg egy befelé fordulás. A színészetben még egy monodrámánál is kapcsolatokat kell fölntartani, ott van a rendező, a kellékesek, a sűgő, a világosító. Az írásnál egyedül vagy. A színházi munka időhöz kötött. Az írásnál, ha hajnalban fölébreds, éjszaka, reggel, bármikor eszedbe jut, leülsz és megírod. De megfér a kettő egymás mellett, és a színészet nagyon sok élményanyagot nyújt az íráshoz. Ugyanis mint színész nagyon sok helyen megfordultam a forgatásokon. Vidéken az egyszerű tanyasi emberektől kezdve professzorokon át olyan széles skálájával találkoztam az emberi „fajtáknak”, hogy nagyon sok élményt, tapasztalatot szerezttem. Amit aztán meg tudok írni. Tehát a színészet nagyon jó táptalaj az íráshoz.

M. A.: *Én pedig azt éreztem ma este a verseiből, hogy az írás mintha a nyugalmat teremtené meg a színészethez.*

– Nyilván van egy vica-versa hatás. Természetesen.

M. A.: *Az a mondat fogott meg az egyik versben, hogy „Minden fontos a maga léptékében.” Számomra ez feltárónak tűnt a színészettel kapcsolatban is.*

– Igen, pontosan. És nem szabad a kis élményeket, a kis dolgokat nem észrevenni. Elmegyünk nagyon sok minden mellett. A költészetben az a szép, hogy például látja az ember ebben az ásványvizes üvegben a buborékot, ahogy az föl száll, csillog, ahogy a fény esik rá, és ezeket a dolgokat észre se vesszük. Aztán valaki észreveszi, és egyszer csak egy versben lesz egy sor belőle, vagy akár egy vers kikerekedik köré. Meg kell figyelni az apró, a pici örömeiket, a pici szépségeket, egy gesztust, egy mosolyt, és ezeket mind el kell raktározni. Meg kell tanulni odafigyelni ezekre, nem kell felettük átsiklani. Hajlamosak vagyunk erre mindannyian ebben a rohanó világban.

M. A.: *Nem nehéz ez egyébként? Az ember megpróbálja elképzelni egy színész nagyon intenzív életét, ez valahol egy pörgés. Hogyan tudja mindemellett megteremteni magának ezt a nyugalmat?*

– Az nagyon nagy nyugalmat ad, ha úgy érzem a magam mértéke szerint, hogy egy előadás jól sikerült. Nagyon jó érzés. Utána hazamegyek, és megiszom egy-két deci borocskát – nagyon szeretem a jó bort, a finom bort –, és akkor érzem, hogy jó. Tettem valamit, csináltam valamit, odafigyeltek rám, talán valamit adtam, tudtam adni az embereknek. Hát már ennek örülök, hogy „minden fontos a maga léptékében”, hogy ezt így megjegyezte, úgyhogy már most otthon nagyon nyugodtan fogom meginni azt az egy deci boromat, hogy szöveget ütött a fejébe ez a sor.

M. A.: *Talán azért is ütött szöveget a fejembe, mert mintha az ars poeticája lett volna az összes többi sornak is, amit hallottam, az odafordulást a részletek felé.*

– Igen, ez így van, ennek nagyon örülök.

Cs. B.: *Milyen érzés volt, hogy ebben az évben megkapta a kiváló művész díjat?*

– Ez olyan, hogy persze, hogy örül az ember a díjnak, és nagyképp az, aki azt mondja, hogy nem érdekli. Nem hiszem. Egy díjnak örül az ember, az egy elismerést jelent. Én, megmondom őszintén, régen is, nemcsak most, középen szerettem állni. Ez nem egy fajta diplomácia, mert én tudom, hogy minden oldalon vannak hibák, vannak nem jó dolgok, helytelen dolgok, és minden oldalon vannak szép dolgok, meg öröm. Én próbálok mindig objektíven középen állni, tehát semmiféle táborhoz nem tartozom, csatlakozom. És ha ennek ellenére adnak díjat, akkor az ember azt mondja, hogy „hoppá, akkor ezt nem azért kaptam, mert álltam valahol, vagy valaki mellett, hanem esetleg azért, mert valamit csináltam”.

Csongrádi Beáta
Gombkötő Ildikó
Mikó Anna

Riporterünk a Handout zenekart kérte fel egy interjúra. A zenekar tagjai:

Lele Gergő: ének

Busa Balázs: gitár

Bene Balázs: bass

Virág Levente: dob

– *Hogyan kezdtek el zenélni?*

Lele Gergő: Addig, amíg minimál rapet hallgatunk, addig mind kettőnkre volt valami kis „behatás”. Aztán Balázs kapott egy guitar herót, és nagyon rákockult. Nekem meg édes drága apukám megmutatta a Ramstein nevű német industrial zenekart. És így hát kb. egyhuzamban elkezdtek hallgatni metált. Ő igazából más stílust, mint például system of a down féle vonalat, én meg az industrialt. Aztán Balázs kapott egy gitárt, hogy ne egész nap azzal a játékkal kockuljon. És amíg ő elkezdett gitározni tanulni akusztikusan, addig én egyszer a fürdőszobában daloláztam, mire a szomszéd néni bekopogott. Ott kávézott anyámmal, és bekopogott a fürdőszobaajtaján, hogy „nagyon jó hangod van”. És igazán elkezdünk énekelni, én meg ezen felbuzdulva mondtam Bazsinak, hogy zsír, akkor tanuljunk meg számokat, és akkor majd kiírjuk akusztikusra, és akkor majd énekelgetünk, meg ilyesmi. És akkor igazából nem a metált kezdtük el játszani, hanem ilyen Red Hot Chili Peppers-t meg a többi melegebb zenét. Majd találtunk dobost. Amikor gimibe mentünk, egyik évfolyamtársam írt rám, hogy tud egy dobos srácot, aki játszana velünk, és hát bepróbálkoztunk vele. Akkor volt egy próbatermünk itt a Béke utcában, és ott elkezdünk zenélni. Tehát megvolt a Béke utcai próbatermünk, és ott elkezdünk játszani feldolgozásokat. Elektromos gitárral meg a dobosunknak volt egy elektromos dobja, aminek rossz hangja volt, meg nem is tudott dobolni a srác nagyon, tehát korlátozva voltunk egy csöppet. Manson, System of a down, ilyen aránylag ismeretebb zenekarok zenéit játszottuk. Aztán volt egy ominózus baleset a próbateremben, mikor sikerült eláztatnunk az egészet. Kb. 60 négyzetméteren 4-5 centis víz állt, és akkor a dobosunk, elhatározta, hogy nem fog velünk többet velünk játszani. Nem is érdekelte annyira, míg mi aránylag komolyan vettük az egészet. Bazsinak az édesapja protezsált be minket be egy terembe, ez a szentély, ahol most próbálunk. Találtunk egy új dobost szintén egyik ismerősünk által, Virág Levit. Aztán őt igazából fűzték, hogy ne jöjjön hozzánk, mert mi rossz zenét játszunk, mi tehetségtelen csicskák vagyunk, de utána bepróbált, hála Istennek. És akkor elkezdünk működni. Akkor még Idegméreg voltunk, és magyar számokat írtunk, nagy reményeket fűztünk ahhoz, hogy magyarul fogunk minimum Tankcsapda szintet elérni. Aztán rájöttünk, hogy ez nagyon gáz vonal, és gondoltunk, hogy mi van még, hogy legyen valami egyszerű kétszótagú nevünk, és akkor fölütöttük az angol házit, és szavakat kerestünk, akkor az egésznek a tetején ott volt, hogy Handout mint másolat. Így jött a név, hogy megtaláltuk egy szótárban. A dobosunk nem járult ahhoz hozzá, hogy feldolgozásokat játszunk, így elkezdünk számokat írni.

– *Ezzel akartok majd továbbra is foglalkozni, vagy van más tervetek is?*

Bene Balázs: Hát igazából mindnyájan túl hülyék vagyunk minden máshoz, szóval eléggé jó lenne, ha ezzel foglalkozhatnánk továbbra is. Csak eléggé nehéz megélni ebből. Már ezzel foglalkozunk lassan három éve, meg másfél éve úgy komolyabban az új dobossal. Mindennap gyakorlunk, és majd meglátjuk, hogy mi lesz belőle.

Lele Gergő: Ja, hát nyilván két lábbal kell állni a talajon, szóval valószínűleg mindannyian el fogunk végezni valami szakmát, hogy legalábbis ha ez nem jönne össze, akkor ne csövesek legyünk. Én nem szeretnék csöves lenni. De ez az, ami a legfontosabb, ezzel akarunk foglalkozni.

– *Csak angol nyelvű zenét fogtok játszani, írni, vagy magyart is?*

Busa Balázs: Maximum tolnék egy számot, de nem nagyon valószínű, hogy fogunk magyar számokat írni. Szép a nyelv, de szerintem ehhez a műfajhoz komolytalan.

– *Van a zenekarnak vezetője, vagy mindenki egyenlő?*

Bene Balázs: Hát igazából mi ketten visszük nagyjából a zenekart. Én zeneileg irányítom a dolgokat. Gerike meg PR-ral foglalkozik.

Lele Gergő: Ja, meg általában átmegegyek hozzá, vannak ötletei és azt játssza, én pedig mondom rá, hogy ez zsír lenne, vagy még kéne variálni. Meg hát ugye én írom rá a szöveget, de a zenei vonal Bazsié.

– *Volt már válságban a csapat?*

Lele Gergő: Miben?! Nem. Abszolút nem.

– *Mikor jött ki az első kislemezetek?*

Lele Gergő: Augusztus végén, szeptember elején jött ki az utolsó számunk.

– *Mikor volt az első fellépésetek?*

Lele Gergő: 2012 novemberében. Szeretett gimnáziumunk gólyabáljáján léptünk föl. Megírtunk négy számot, aztán följajlották, hogy játsszunk. Mi meg azonnal mondtuk, hogy oké, játsszunk, király, végre megmutatjuk nekik, mi a helyzet.

Bene Balázs: Ahhoz képest azokból a számokból egyet se tartottunk meg.

Lele Gergő: De. Négy számot játszottunk, abból hármát már ki is dobtunk. Még nagyon kezdetleges volt. A novemberi fellépés után volt egy nagyobb kihagyásunk, a második csak márciusban volt.

– *Az új zenétek kb. mikorra várható?*

Lele Gergő: Januárban tervezzük kidobni, aztán csinálunk hozzá klipet is.

Katona Boglárka

Híres Barbara rövid ajánlók formájában segít eligazodni a legújabb mozifilmek között. Illusztrációként moziplakátokat használtunk. A filmekhez mindenkinek jó szórakozást kívánunk! (Az ajánlók több korosztályhoz szólnak, hisz a lapot szakképzősök is olvassák. A filmek némelyike korhatáros. Kérjük, ellenőrizték ezt még a jegy megvásárlása előtt!)

Hobbit: Smaug Pusztasága:

A hatalmas sikert elért A hobbit – Váratlan utazás folytatódik, a trológia második felvonása pedig még több kalandot ígér. Milyen kalandok várhatnak barátainkra? Azt mi nem áruljuk el, nézd meg te! ;)

Csak Csajok! – Egy igazán csajok este!:

A cím magáért beszél. Premier előtti vetítése december 18-án lesz. Megjelenése: 2014. január 2-án. Igazi újévi szórakozás!

Exek és szeretők:

Eva élete majdnem tökéletes. Szereti a munkáját, és sikeres is: kiválóan maszszíroz. De egyedül neveli a lányát, és hamarosan teljesen magára marad: a lánya kollégiumba költözik. Még szerencse, hogy megismerkedik Alberttel, aki vicces, kedves és szintén magányos. A folytatás logikus: összejönnek, és élvezik az új szerelmet egy egészen rövid ideig. De hogyan tovább? Derítsétek ki ti.

Az év csatája:

1990 óta minden évben megrendezik a breaktáncos csapatok világkupáját.

A nyaktörő mutatványok, a gyors ritmusok és a testet gyötrő feladatok világában ez a legnagyobb, legkeményebb, legtekintélyesebb viadal. Chris Brown-fanoknak kötelező megnézni!

Fordulópont: Yann Madec élete lehetőségeként elindul a Vendée Globe-on, a világ leghíresebb földkerülő vitorlásversenyén, amelyet a szabály szerint egyedül kell teljesítenie. Kilenc nappal a rajtot követően vezet, s amikor kezdené azt hinni, hogy bizonyítani tudja rátermettségét, vitorlása megsérül, s előnyét feladva a szárazföld felé kénytelen navigálni, hogy újra versenyképesé tehesse hajóját. A javítást követően a mezőny után indul, s a partoktól már messze eltávolodva veszi csak észre, hogy nincs egyedül a fedélzeten. Döntenie kell, visszafordul, vagy tovább megy...

Harcban élve: Phil Broker, a volt kábszerellenes ügynök maga mögött hagyva sötét múltját lányával, Kittel új életet készül kezdeni egy látszólag csendes kisvárosban. Azonban a nyugodt, hétköznapi élet csak vágyálom Broker és Kit számára.

Vétkek Völgye: Az Amerikai pszicho hírhedt írója, Bret Easton Ellis műve. Egyszerre szól fiatalságról, ragogásról, szexről és a gyanakvásról.

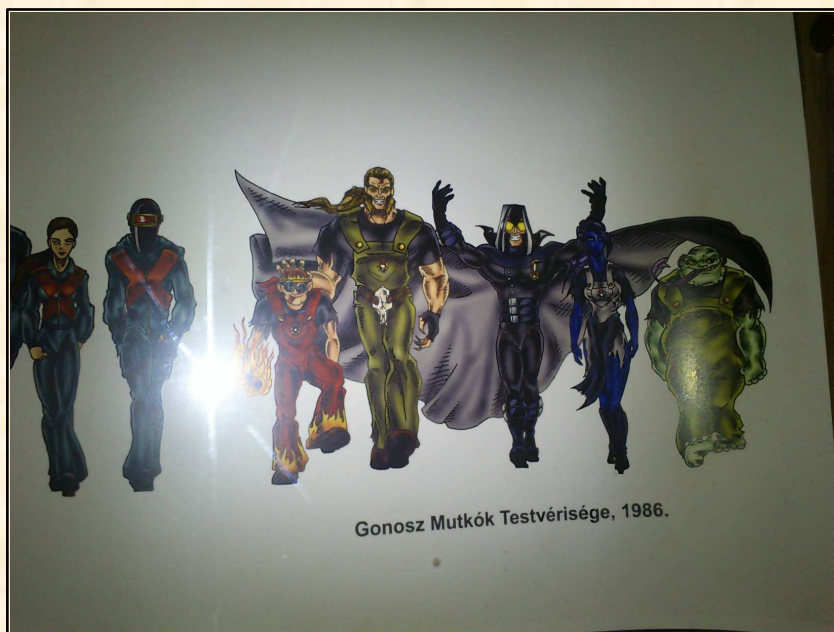

Végjáték: A Földet már többször megpróbálta legigazni egy kimagasló technikai fejlettséggel rendelkező földönkívüli faj, és nem kisebb a szándékuk, mint hogy elpusztítsák az egész emberiséget. 70 évvel a kíméletlen háború után az emberek talán megtalálták szabadulásuk kulcsát Ender Wiggin személyében.

Képregényfesztivál

2013. november 16-án riporterünk a Somogyi Könyvtárban járt az immár hagyományos, sorrendben 5. Képregényfesztiválon, és szerencsére volt lehetőségem a fényképezésre is.

Amikor beléptünk, az első dolog, ami fogadott minket, egy jelmez volt. A Baljós úr jelmeze (húúúú)! Tovább folytatva a nézelődést, többnyire Marvel és Comicon képregényekbe botlottunk. Megmutattam, mit láttunk! A Fő téma: X-Embörök. Egy kép erről:

De láthattuk még azt is, hogy an készül egy-egy borítókép, illetve képregényoldal, lépésről lépésre :

Találkoztunk Thorral is, és jót beszélgettünk az eladókkal. Na jó, azért nem nézett ki ilyen jól! (Ha engem kérdeztek, egy olcsó kis utánzat volt, de ne vegyetek komolyan, én igazából Loki-párti vagyok : -.)

Szétnéztünk a képregények között, ahol A Trónok Harcától a Huba és Kázméron át Pókemberig mindent meg lehetett találni. Amit kinéztem, egy limitált kiadású 3D Rébusz borítós Riddler képregény volt.

Érdekes volt a kiállítás és az előadás, az árak az égen jártak, mégis jól éreztük magunkat. A 6. Képregény kiállításra is elmegyünk! Mindezek után, hogy megkoronázzuk a napot, elmentünk megnézni az új Thor-filmet. Jövőre ti is látogassatok el a fesztiválra, nem bánjátok meg!

Molnár Boglárka

Útravaló 2014-re: dr. Csernus Imre bölcsességei

Riporterünk 2013. november 5-én Dr. Csernus Imre: Traumák és veszteségek című előadásán járt az IH Rendezvényközpontban. Mivel interjút készíteni nem volt alkalma, és az előadást teljes egészében nehéz lenne visszaadni, néhány elhangzott gondolatot szeretne megosztani olvasóinkkal, amelyek mindenki számára tanulságosak lehetnek.

„Szükség van arra, hogy hazudjunk magunknak. Ha sosem hazudunk, nem tudjuk meg, hogy mi az őszinteség!”

„Aki felnőtt, az tudja, hogy a traumák nem traumák, hanem az út részei.”

„Mindig az aktuális helyzet mutatja meg az önbizalmunkat.”

„Az indulatból mondott dolgokat általában nem tesszük meg.”

„A masszív egóval rendelkező ember mindent, ami nem jól történik, veszteségnek él meg.”

„A sportsérülések 40%-a a belső bizonytalanság miatt van.”

„Ha a fájdalmat nem hagyjuk el, akkor nem oldjuk meg a problémákat.”

„Mindenki azt kapja másoktól, amit magának ad.”

„Hatékonyan tudom felhasználni az energiáimat, ha megélem a fájdalmat.”

„A lustaság mindig az ego jele.”

„Ne tanácsot adjunk, hanem ajánlatot tegyünk, mert mindenki maga vívja meg a harcát.”

„Azért alázhatnak meg, mert hagyjuk.”

„A feszültségnek mindig van oka.”

„Elvárom, hogy tiszteljenek, miközben én nem tisztelem magam. Vagyis önmagamot gyilkolom.”

Kép forrása: http://hu.wikipedia.org/wiki/Csernus_Imre

Földi Lili

2013. november 9-én a Leonardo Program keretében hárman elutaztunk Dániába, Nykobingbe. Az iskola (CELF) kollégiumában szálltunk meg. Körülnéztünk Maribóban, Koppenhágában és Christianiában is. Két szociális intézményt és három otthonápolási kommunát látogattunk meg.

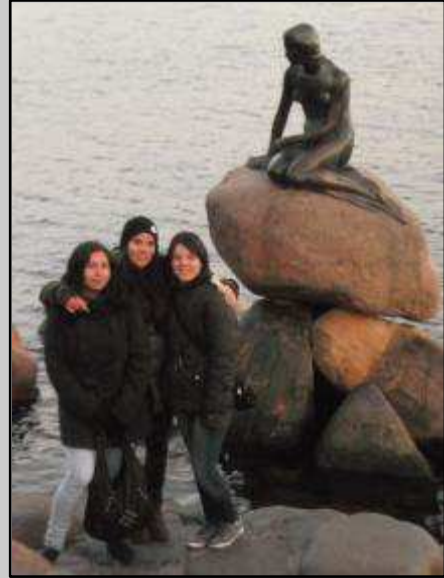
Koppenhágában van a királyi rezidencia. A főteret a kastély kör alakban veszi körül.

A kastély őrei. Az őrsváltás rituálészerűen megy végbe. Nem kedvelik a fényképezést!

A kis hableány ajándék Carl Jacobsentől Koppenhágának. Edvard Eriksen alkotta bronzból és gránitból. A művészt Hans Christian Andersen meséje ihlette.

Maribón rengeteg a sirály és a vadkacsa. A stégen halomban áll a halpikkely. A temetőben a sírkövek a földön, laposan, lefelé vannak (nálunk kiemelkedik a földből).

A tó és a templom:

Nykobingban a kórház a tengerparton fekszik. Itt a kórházak egy nagy tömbbe vannak sorolva. A betegségeket épületenként kezelik. A rehabilitáció egy külön épületben zajlik. Mi csak az ortopédiai osztályt láthattuk, de biztosan állíthatjuk, hogy nálunk a kivitelezés is jobb.

Christiania, más néven Free Town:

Egyes részeken TILOS fényképezni. Ahol lehet, ott jelölik is. A bolhapiacra se lehetett, de szuvenírt azért vettünk.

Ilyen volt a szállásunk:

Olyan volt a kollégium, mintha egy másik kis város lenne a városban.

Aki kíváncsi további részletekre és képekre, látogassa meg az iskola honlapját, ahol részletesebb beszámolóval is szolgálunk majd.

Még csak nemrég jöttünk haza, de fontosnak tartottuk, hogy legszebb képeinket még az idén megosszuk veletek. Őszintén mondhatom: „Egy élmény volt!”

Kóródi Dóra Anna

Színes – ami megüti a fület, amin a szem megakad...

Ezúttal az AIDS-vetelkedő rendkívül kreatív plakátjain akadt meg a szemünk, bár sok esetben a plakátok valójában nem is plakátok voltak. Szellemes megoldások is születtek. Aztán december 6-án iskolánkba is és a városba is megérkezett a Mikulás – vagy inkább Mikulások. Ha azt hittük, már mindent tudunk róluk, ismét volt alkalmunk meglepődni. Nem tudni, a bal oldali képen ki van jobban meglepve: a Mikulás vagy a „gyermek”. Oszi kutya pedig a karácsonyi vásáron parádézott jelmezében.

A bukásról 2.

Én egy tizenhét éves lány vagyok, tavaly a 10.b osztályba jártam. Akkor minden fontosabb volt az iskolánál. Hétköznaponként is késő este értem haza, és így soha nem tanultam. Bulin, barátokon, szórakozáson járt az eszem. Az utolsó egy hónapban jöttem rá, hogy ennek így nem lesz jó vége. Akkor három tantárgyból álltam bukásra. Igyekeztem kijavítani őket, de sajnos egyet nem sikerült, és így megbuktam. Majd jött a nyár. Mindig azon gondolkodtam, hogy most már tanulni kéne, de mindig elhittem, hogy még van idő. Az utolsó egy hétben kezdtem tanulni a pótvizsgára, de sajnos nem mentem át.

Elgondolkodtam, hogy vannak álmaim, és hogy nem hagyhatom ezeket veszni. Kicsit későn jöttem rá, de azt mondtam magamban: talpra állok, és elérem, amit akarok. Azért osztottam meg veletek ezt, hogy gondolkozzatok el azon, mi is az igazán fontos, mielőtt késő lesz.

Híres Barbara rajza

Aranyköpések

„– Ma szűrik az osztályomat.

– Akkor nem kell bemenni órát tartani?

– De, csak úgy darabokban visznek el belőlük.”

(Kollegák beszélgetése)

„Mirigy tovább folytatja a bosszúságát.”

„Nem halmazás, halmozás!”

„A ballada táncdal, a XIII. századtól gyakran olasz, spanyol és franciai verssor, jampikus sorok három rímre épülnek.”

„A lovagok a nők, a gyengék védelmére szakosodtak.”

„A lovag a nők és a puhányok védelmezője.”

„Könnyen felhúrom a vizet.”

„– Megtanultad a nyelvtant?

– Igen.

– És mi volt a tananyag?

– A határozónevek.”

„Villon nem olyan balladákat írt, amit más költők.”

„A két legfontosabb tényező a pályaválasztásban az önmegvalósítás és a megölhetőség vágya.”

„Nincs olyan férfi vagy nő (de ők ritkábban)...”

(Mikó Anna gyűjtése)

Új rovatunkban, amely az Aranyköpések rovat „nagytestvére”, azt mutatjuk meg rendszeresen, mi zajlik diákjaink fejében, amikor egy-egy kötelező olvasmánnyal szembesülnek.

Figyelem! Az alábbi cikkhez egyéni szempontot kapott a szerző, nem is biztos, hogy minden helyes, tehát az írásmű másolásra, plagizálásra semmiképpen nem alkalmas!

*Szempont: meglepetés,
váratlan események a fejezetekben*

Vörösmarty Mihály: Csongor és Tünde

Első felvonás

Csongor és Tünde szerelmesek lesznek egymásba. Hm. Elég ritka, hogy egy könyv első felvonásában már szerelembe esnek a szereplők. Reméljük, hogy Mirígy banyának a terve, hogy Tünde hajával hatalomhoz jut, nem fog összejönni. Az ördögfiak veszekedése elég szórakoztató volt. Ahogy Tünde nyomot hagyott a homokban, az is jó ötlet volt, Csongor biztos észreveszi majd.

Második felvonás

Elég meseszerű volt, Csongor és Balga észrevették a lábnyomokat. Szerintem az sem volt véletlen, hogy a fejedelem se meg a Kalmár se akarták elmondani, hogy merre menjen Csongor. Jól tette, hogy kihasználta a manók versenyzését, így megszabadult Balgától, akitől amúgy Ilma fél.

Krisztin-Németh Petra rajza

Harmadik felvonás

Ajj, nem tetszik nekem ez a Mirígy. Akkorra egy kavarógép, hogy nem igaz. Csongornak, remélem, lesz annyi esze, hogy elküldi ezt a Ledér csajt.

A felvonás többi része eléggé zavarosra sikerült.

Negyedik felvonás

Annyira rossz, hogy Csongor nem tud ébren maradni Tündével való találkozásukkor. Nagyon szórakoztató jelenet volt, amikor Ledér kikosarazta Balgát azzal a székel.

Ötödik felvonás

Nagyon jó, hogy Mirígy számításait keresztülhúzzák, és megkötozik őt az ördögfiak. Örülök, hogy Csongor és Tünde egymásra találhatnak, bár nem ilyen végre számítottam.

Iskolánkban november 7-én került megrendezésre a már hagyományosnak mondható, és az általános iskolák közt méltán népszerű „Egészséges életmód vetélkedő”. Szegedi és Szeged környéki iskolákból nyolc csapat vett részt ezen a játékos, mozgalmas, de a memóriát is jócskán megmozgató megmérettetésen. A rendezvény fő támogatója a Magyar Vöröskereszt Csongrád Megyei Szervezete volt.

Mindenki találhatott kedvére való feladatot magának: a memóriabajnok, a konyhatündér, a számítógép-zsonglőr, az él-

sportoló, a matekzseni, a szavaló és a kreatív egyaránt. A szemet gyönyörködtető, ínycsiklandó saláták és öntetek csak az egyik feladat eredményét tükrözik. Kiemelkedő pontszámokat szereztek, és fej fej mellett haladtak a csapatok más feladatokban is. A klasszikus kifejezéssel élve: „A zsűrinek nagyon nehéz dolga volt”. Az eredményhirdetés előtt a „versenyzők” és felkészítőik izgalmas bemutatóval tölthették az idejüket, mely alatt iskolánk 13. évfolyamos (leendő asszisztens) tanulói vérnyomást, testzsírszázalékokat, sőt a bátrabbak vércukrot is mértek. A vállalkozó szellemű nyolcadikosok a terhességi-, valamint öregségi szimulátorok segítségével egy-egy idős ember vagy kismama „bőrébe bújhattak”.

Hamar eljött az eredményhirdetés ideje is. Az I. helyezést az „Egészségkommandó” nevű csapat, a II. helyezést a „Rókusi vitaminbombák” csapat, a III. helyet a 2. sz. „Vitaminbombák” csapat érte el. Három negyedik és két ötödik helyezést osztottunk ki, így a hetedik és nyolcadik hely üresen maradt. Gratulálunk! Az összes csapat ajándékokkal, tapasztalatokkal, és – minden bizonnyal – kellemesen elfáradva indulhatott haza. Köszönjük a lelkes szereplést a tanulóknak, a felkészítést és a biztatást a felkészítő tanároknak!

Mi is rendkívül jól éreztük magunkat a csapatokat látva, hallva. Szeretettel várjuk jövőre iskolánkba a leendő kilencedikeseket, egy újabb vetélkedőre a leendő nyolcadikosokat! Köszönjük a közreműködést!

Az iskola vezetősége, a szervezők, a 13. gyf osztály tanulói és a 10. osztályos segítők

A cikket írta: Gaborjákné Kovács Judit és Barta Zoltánné

A Kazinczy-verseny eredménye

A Kazinczy Ferenc szépírási verseny iskolai fordulója december 12-én zajlott. Mindenki szépen szerepelt, a zsűri tagjai pedig – Szabóné Diós Edit igazgatónő, Kovács Zoltán tanár úr és Gera Csilla tanárnő – részletesen elemezték a produkciókat. Az idén a legeredményesebbek a következő tanulók lettek:

- I. Móra Dominika 11.c
- II. Nagy Gitta 11.c
- III. Földi Lili 10.c

Minden résztvevőnek gratulálunk!

Álljunk meg egy szóra!

Az idén harmadik alkalommal megrendezett játékos nyelvtani vetélkedőn tizenhárom csapat versenyzett, nappalis és szakképzős osztályok tanulói vegyesen. A résztvevőknek filmek, szórólapok, plakátok hibáit kellett kijavítaniuk. A végeredmény a következőképpen alakult:

- I. „Nyak teke részeti Mellfekvenc” csapat – Lajter Edina, Mihály Henrietta és Nagy Lilla, a 14. gya csapata,
- II. „Neológusok” csapat – Kókai Kata, Lajos Csenge és Vári Szilvia, a 10.b csapata,
- III. „Kazinczy múzsái” csapat – Czető Tímea, Kapás Ilona és Kardos Evelin, a 11.a csapata.

Gratulálunk!

Idegen nyelvi szépkiejtési verseny

Iskolánk tanulói november 7-én idegen nyelvi szépkiejtési versenyen mérhették össze tudásukat angol, német és latin nyelvből. Összesen ötven fő jelentkezett, ebből negyvenhárman jelentek meg a versenyen. A feladat két idegen nyelvű szöveg felolvasása volt, egy hozott, tíztizenöt soros szövegé, illetve egy kötelező szövegé, melyet a versenyzők a helyszínen ismertek meg, és rövid ideig tanulmányozhattak.

Eredmények

Angol I. (9-10. évfolyam) 10 indulóból

- I. Szigethy Natasa 9.b
- II. Nyári Vanessza 10.a
- III. Vári Szilvia 10.b

Angol II. (11-12. évfolyam) 12 indulóból

- I. Móra Dominka 11.c
- II. Lakatos Márta 11.b
- III. Nagy Gitta 11.c

Német I. (9-10. évfolyam) 2 indulóból

- I. Tandari Vivien 9.a

Német II.: (11-12. évfolyam) 7 indulóból

- I. Sebők Rita 11.c / Komány Kinga 12.b
- II. Sági Beatrix 12.b
- III. Csóti Bernadett 12.b

Latin 12 indulóból

- I. Kanalas Beatrix 11.a
- II. Kardos Evelin 11.a / Jenei Fruzsina 11.b

AIDS-vetélkedő

Az iskolánkban hagyományaink szerint megrendezett AIDS-vetélkedő idén is nagy sikerrel zajlott le december 3-án. A rendezvényt a Szentkirályi ásványvíz, a Babé kozmetikai cég és a Németh pékség támogatta. A zsűri elnöke prof. Dr. Pintér Sándor, a Szegedi Újszülött Életmentő Szolgálat Alapítvány elnöke volt.

A versenyben az összes csapat lelkesen vett részt, és a szervezők hangsúlyozták: valójában mindenki győztes. A legeredményesebbek azonban a következő csapatok voltak:

- I. 14. gya
- II. 10. b osztály
- III. 14. gyo

Minden résztvevőnek gratulálunk!

Vöröskeresztes gyűjtés

Karácsony tájékán egyre többet hallunk adományozásokról, ajándékgyűjtésekről. A Magyar Vöröskereszt mint karitatív szervezet élen jár ezekben az akciókban. Az elesettek, rászorulóknak megsegítése iskolánk értékrendjében is fontos szerepet tölt be, így december 10-én adománygyűjtési akciót tartottunk, az ajándékok célba juttatását pedig a Vöröskereszt végezte.

Buknicz Ivett, a MIVK elnöke és egyben a kapcsolattartónk elküldte a Vöröskereszt ajándékozási javaslatát, hogy tudjuk, mit hozhatnak azok, akik segíteni szeretnének. Ezt több csatornán is hirdettük, így pl. a belső levelezésen keresztül, közösségi oldalon, iskolai plakátokon. A képek magukért beszélnek: a gyűjtés rendkívül sikeresnek bizonyult. A VK a begyűjtött ajándékokról „leltárt készít”, majd igény szerint eljuttatja a rászoruló családokhoz. Reméljük, legalább olyan boldogságot okozunk az ajándékokkal, mint amilyen örömmel és szeretettel adtuk azokat. Akik lemaradtak az iskolai akcióról, ajándékaikat eljuttathatják a Vöröskereszthez a Napfény Parkba, vagy a kihelyezett adománygyűjtő helyekre is. Nemcsak karácsonykor, hanem máskor is megtehetik ezt. A lehetőségekről részletesen tájékozódhat mindenki a VK honlapján.

(<http://csongradmegye.voroskereszt.hu/index.php/altalanos-es-intezmenyi-szocialis-segitsegnyujtas>)

Barta Zoltánné Gábor Szabó Gyöngyi

2013. november 27-én rendeztük meg a már hagyományos, tanévenként ismétlődő városi országismereti vetélkedőt a Szegedi Vízmű Zrt. támogatásával.

A 3-4 fős csapatok egy választott országot a választott nyelven mutattak be. Szóbeli beszámolójukban és számítógépes prezentációjuk során – melyet nyelvenként külön tanteremben, háromfős bizottság előtt adhattak elő – többféle témát érintettek: ilyen volt a sport, híres ember, történelem, az ország földrajza. A csapatok megosztották a munkát, az egyes részeket más-más tanuló ismertette.

A résztvevő iskolák

Angol nyelv

- Madách Imre Magyar-Angol Két Tanítási Nyelvű Általános Iskola (2 csapat)
- Karolina Óvoda, Általános Iskola, Gimnázium, Alapfokú Művészetoktatási Intézmény és Diákotthon (2 csapat)
- Szegedi Vedres István Szolgáltatási Szakképző Iskola (1 csapat)
- Kiss Ferenc Erdészeti Szakképző Iskola (1 csapat)
- Szegedi Szolgáltatási Szakképző Iskola Kossuth Zsuzsanna Tagintézménye (1 csapat)

Német nyelv

- Karolina Óvoda, Általános Iskola, Gimnázium, Alapfokú Művészetoktatási Intézmény és Diákotthon (1 általános iskolás csapat és 5 középiskolás csapat)
- Szegedi Vedres István Szolgáltatási Szakképző Iskola (2 csapat),
- Szegedi Szolgáltatási Szakképző Iskola Kossuth Zsuzsanna Tagintézménye (4 csapat).

Latin nyelv

- Szegedi Szolgáltatási Szakképző Iskola Kossuth Zsuzsanna Tagintézménye (1 csapat).

A zsűri tagjai a kísérő tanárok és az iskolánkban tanító nyelvtanárok voltak. A tanulók többsége szépen felkészült, színvonalas előadást tartott. Törekedtek a szép kiejtésre, az érthetőségre. A verseny jó hangulatban zajlott, a vendégeket a rendező iskola tanulói üdítővel és pattogatott kukoricával kínálták. A díjazottak oklevelet, jutalomként könyvet, vásárlási utalványt kaptak.

A verseny eredményei

Angol nyelv

I. kategória:

Megosztott 1. hely:

- Gönczö Boglárka, Császár Mirjam, Takács Tamara, Molnár Gabriella,
 - Hodászi Réka, Jasó Evelin, Pápai Violetta.
- Valamennyien a Madách Imre Magyar-Angol Két Tanítási Nyelvű Általános Iskola tanulói.

II. kategória:

1. Cérna Vanessza, Korpa Klaudia, Rácz Kata,
 2. Papp Teodóra, Tóth Annamária, Vilmos Réka,
 3. Farkas Cecília, Németh Viktória, Pálfai Anna.
- Valamennyien a Karolina Óvoda, Általános Iskola, Gimnázium, Alapfokú Művészetoktatási Intézmény és Diákotthon tanulói.

Német nyelv

I. kategória:

1. Noé Benedek, Ótott Róza, Polyák Péter Ábel – Karolina Óvoda, Általános Iskola, Gimnázium, Alapfokú Művészetoktatási Intézmény és Diákotthon,
2. Sári Helga, Kovács-Krassói Panna, Kovács-Krassói Csenge – Karolina Óvoda, Általános Iskola, Gimnázium, Alapfokú Művészetoktatási Intézmény és Diákotthon.

II. kategória:

Megosztott 1. hely:

- Polyák Eszter, Sári Franciska, Lakatos Klára – Karolina Óvoda, Általános Iskola, Gimnázium, Alapfokú Művészetoktatási Intézmény és Diákotthon,
- Csóti Bernadett, Sági Beatrix, Szabó Nikolett – Szegedi Szolgáltatási Szakképző Iskola Kossuth Zsuzsanna Tagintézménye.

Megosztott 2. hely:

- Szász Izabella, Zsolt Réka, Szabó Nikolett - Karolina Óvoda, Általános Iskola, Gimnázium, Alapfokú Művészetoktatási Intézmény és Diákotthon,
- Aradi Angéla, Király Orsolya, Kalocsai Leila - Szegedi Szolgáltatási Szakképző Iskola Kossuth Zsuzsanna Tagintézménye,
- Mezey Anna, Király Enikő, Lele Krisztina - Karolina Óvoda, Általános Iskola, Gimnázium, Alapfokú Művészetoktatási Intézmény és Diákotthon

Latin nyelv

- Forgó Szimonetta – Szegedi Szolgáltatási Szakképző Iskola Kossuth Zsuzsanna Tagintézménye
- A zsűri különdíját kapta
- Szöllösi Richárd – kiemelkedő előadásért (angol nyelv; Kiss Ferenc Erdészeti Szakképző Iskola),
 - Szlávik Noémi – kiváló szövegmondásért, jó kiejtésért (angol nyelv; Szegedi Szolgáltatási Szakképző Iskola Kossuth Zsuzsanna Tagintézménye),
 - Sebők Rita – szép kiejtésért, szövegismeretért (német nyelv – Szegedi Szolgáltatási Szakképző Iskola Kossuth Zsuzsanna Tagintézménye).

*Tóthné Bertalan Éva,
a Kossuth Zsuzsanna Alapítvány kuratórium elnöke*

„Egy nap a legkisebbekért”

„Egy nap a legkisebbekért” címmel egész napos programsorozatot szervezett a Szegedi Újszülött Életmentő Alapítvány a koraszülöttek világnapja alkalmából 2013. november 16-án. A szombati rendezvényen délelőtt 10-től este 18 óráig hallgathattak meg az érdeklődők különböző előadásokat, melyek mind a kisgyerekes szülők mindennapjait segítették.

A nap során az előadások többek között érintették a magzat egészségének védelmét, a koraszülött-mentés jelentőségét, a korai fejlesztést, a gyermekkori allergiákat, védőoltásokat és a szoptatás fontosságát is. A nap két kiemelt előadója Kádár Annamária és Pál Feri atya volt.

Miközben a felnőttek hasznos információkat kaptak, a kicsik szórakoztatásáról is gondoskodtak. Volt olyan időszaka a napnak, amikor többen voltak a gyereksarokban, mint a rendezvény többi részén. Az alapítvány önkéntesei kézművesedtek, társasjátékoztak a gyerekekkel, de volt Teddy maci kórház, kerekítő bábos torna és mozgásfejlesztés is.

Ennek a napnak a megszervezése csapatmunka volt, sok-sok órát töltöttünk telefonálgatással, megbeszélésekkel, szervezéssel.

De a cél nemes volt, egyrésztől segítséget nyújtani a rendezvényre ellátogató érdeklődőknek, másrészt népszerűsíteni a Szegedi Újszülött Életmentő Szolgálatot, illetve annak tevékenységét.

Utólag úgy értékeljük, hogy a rendezvény sikeres volt, és az általunk kitűzött célok teljes mértékben megvalósultak.

Ezek után várnak ránk az új kihívások, új rendezvények, melyeket töretlen lelkesedéssel igyekszünk megvalósítani.

Erdős Anita, Kelemen Csanád

Ne feledd!

Január 13-tól 15-ig lesznek a **félévi osztályozó vizsgák.**

Felelős: *Dr. Veszelinov Ágnes.*

Január 18-án lesz a **nyolcadikosok központi írásbeli felvételi vizsgája.** *Felelős: Dr. Veszelinov Ágnes.*

Január 18-án tartjuk a **szalagavató bált.**
A műsorért felelős: *Mikó Anna.*

Január 22-én 10 órától nyílt nap lesz a **szakképzésre jelentkezők számára.** Az esemény felelősei: *Dr. Majsné Iván Gizella és Márkusné Csíkos Ildikó.*

Január 22-én, a magyar kultúra napján 14.30-tól iskolai szavalóverseny lesz. A részleteket lásd a 2. oldalon. *Szervező: Gera Csilla tanárnő.*

Diákjaink **január 24-én** kapják meg a **félévi értesítőt** a tanulmányi eredményekről.

Január 27-én tanítás nélküli munkanap lesz.

Január 30-án, 17 órától szülői értekezletet tartunk.

Február 15-ig kell **jelentkezni az érettségi és a szakmai vizsgákra.**

Február 19-én, Zsuzsanna napján iskolanapot, egészségnapot tartunk.

Február 25-én megemlékezünk a **komunizmus áldozatairól.**

Február 28-ig kihirdetjük az **érettségi témaköröket.**

Március 10-től 26-ig lesznek a **próbaérettségi vizsgák.**

A **KáZsé (Egész Könnyű)** lap munkatársakat keres. Soha nem késő elkezdni! Jelentkezés Mikó Annánál. Szerkesztőségi ülés: minden szerdán a 8. órában, a 107-es teremben.

Medicinlabda-dobó bajnokság

Iskolánkban nemrég **medicinlabda-dobó verseny** volt. Mostanában nagyon sok lehetőségük volt a diákoknak arra, hogy megmutassák, hogyan **sajátították el a testnevelésórán tanultakat.** Ezért **köszönet a sulitornatanárainak.**

Mint minden versenyen, az ember próbálja saját magából a legjobbra kihozni. Ezzel én is így voltam. Ha versenyről van szó, az első hely a tét, de persze a részvétel is fontos, nemcsak a győzni akarás.

A végeredményeket nézve most is nagyon szoros volt a mezőny, pár centi különbség volt csak a dobások között. Sajnos az 5. helyre csúsztam le, nem éppen erre számítottam, de nem szabad elkeseredni, lesz még lehetőség a javításra.

Pesztránszki Fruzsina

Az eredmények:

Fiúk versenye

1. Búza Károly	10,5 m
2. Hajas Tamás	10,5 m
3. Lefkopulosz Arion	10,0 m
4. Bakos János	9,9 m
5. Wratin Sándor	8,2 m
6. Meszes Krisztián	7,2 m
7. Novkov Zorán	7,2 m
8. Sándor Tamás	6,9 m

Lányok versenye

1. Dávid Vanessza	10,5 m
2. Juhász Petra	8,8 m
3. Silló Kinga	8,3 m
4. Vári Szilvia	8,2 m
5. Pesztránszki Fruzsina	8,1 m
6. Kormos Bianka	7,5 m
7. Kocsis Ramóna	7,5 m
8. Hoff Andrea	7,3 m
9. Tímár Zsófia	6,9 m
10. Kóródi Rebeka	6,7 m

A **KáZsé (Egész Könnyű)** lapot **kiadta:**

a Szegedi Vedres István Szolgáltatási Szakközépiskola Kossuth Zsuzsanna Tagintézménye.

Felelős kiadó: Szabóné Diós Edit igazgató.

Felelős szerkesztő: Mikó Anna Júlia.

Szerkesztették: Csóti Annabell, Földi Lili, Katona Boglárka, Micziz Petra, Pesztránszki Fruzsina, Szarvas Máttyás, Vincze Dóra.

A fotókat készítették: Bartáné Gábor Szabó Gyöngyi, Egervölgyi Lilla, Fekete Marianna, Kóródi Dóra Anna, Mikó Anna Júlia, Molnár Boglárka, Németh Klaudia, Polyák Kriszta, Takács József.

Illusztráció: Fekete Zsófia, Híres Barbara, Kósa Laura (címlap), Krisztin-Németh Petra

A lapban megjelenteket írták: 11.c/1-es csoport, Ábrahám Eszter, Bartáné Gábor Szabó Gyöngyi, Bíró Tímea Hajnalka, Czipó Petra, Csongrádi Beáta, Erdős Anita, Fekete Zsófia, Földi Lili, Gaborjáné Kovács Judit, Gombkötő Ildikó, Juhász Viktória, Kelemen Csanád, Kóródi Dóra Anna, Kovács Karolina, Lovászi Diána, Willow Maiden, Micziz Petra, Mikó Anna Júlia, Molnár Boglárka, Nagy Piroska, Pesztránszki Fruzsina, Szarvas Máttyás, Vincze Dóra, Volford Renáta.

A felhívásokat, aranyköpéseket, kedvesinálókat köszönjük szépen tanárainknak!

Szeged, 2013. december